

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2024. január 25.*

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unió Alapjogi Chartája – 50. cikk – *A ne bis in idem* elve – *In rem* indított büntetőeljárás – Az eljárást megszüntető, ügyész által elfogadott végzés – Ugyanazon tényállásra vonatkozóan *in personam* indított, későbbi büntetőeljárás megengedhetősége – Feltételek, amelyeknek teljesülniük kell annak megállapíthatóságához, hogy valamely személyre vonatkozóan jogerősen büntetőítéletet hoztak – A részletes nyomozás követelménye – Az esetleges tanú kihallgatásának hiánya – Az érintett személy »gyanúsítottként« történő kihallgatásának hiánya”

A C-58/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla, Románia) a Bírósághoz 2022. január 28-án érkezett, 2022. január 13-i határozatával terjesztett elő az

NR

ellen folytatott,

a **Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Craiova**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: A. Arabadjiev tanácselnök, T. von Danwitz, P. G. Xuereb (előadó), A. Kumin és I. Ziemele bírák,

főtanácsnok: N. Emiliou,

hivatalvezető: R. Șereș tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. március 22-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a román kormány képviseletében E. Gane, A. Rotăreanu és A. Wellman, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: román.

– az Európai Bizottság képviselőjében I. Rogalski és M. Wasmeier, meghatalmazotti minőségben, a főtanácsnok indítványának a 2023. június 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 50. cikkének a Romániában felállítandó együttműködési, valamint az igazságügyi reform és a korrupció elleni küzdelem területén érvényes külön értékelési kritériumok teljesítése terén elért haladást ellenőrző mechanizmus létrehozásáról szóló, 2006. december 13-i 2006/928/EK bizottsági határozattal (HL 2006. L 354., 56. o.) összefüggésben történő értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet az NR ellen passzív vesztegetés miatt indított büntetőeljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 3 Az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt európai egyezmény hetedik kiegészítő jegyzőkönyvének (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) a „Kétszeres eljárás alá vonás vagy büntetés tilalma” című 4. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ha valakit egy állam büntető törvényének és büntető eljárási törvényének megfelelően egy bűncselekmény kapcsán már jogerősen felmentettek vagy elítéltek, e személlyel szemben ugyanennek az államnak az igazságszolgáltatási szervei ugyane bűncselekmény miatt nem folytathatnak büntető eljárást, és vele szemben abban büntetést nem szabhatnak ki.

(2) Az előző bekezdés rendelkezései nem képezik akadályát annak, hogy az adott állam büntető törvényeinek és büntető eljárási törvényeinek megfelelően az eljárást újból megindítsák, ha új, vagy újólag feltárt tények, vagy az eljárás alapvető hibái természetüknél fogva kihatással vannak a meghozott ítéletre.

[...]”

Az uniós jog

A 2006/928 határozat

- 4 A 2006/928 határozatot Romániának az Európai Unióhoz való 2007. január 1-jei csatlakozása kontextusában fogadták el.

5 E határozat 1. cikkének első bekezdése értelmében:

„Románia minden év március 31-ig – első alkalommal 2007. március 31-ig – jelentést tesz a[z Európai] Bizottságnak a mellékletben meghatározott értékelési kritériumok teljesítésében elért haladásról.”

6 Az említett határozat melléklete a következőket írja elő:

„A Románia által teljesítendő, az 1. cikkben említett értékelési kritériumok:

1. A Legfelsőbb Bírói Tanács kapacitásának és elszámoltathatóságának erősítésével átláthatóbb és hatékonyabb igazságszolgáltatási folyamat biztosítása. Az új polgári és büntetőeljárás törvénykönyv hatásáról szóló jelentés készítése és hatásának ellenőrzése.
2. Az előírásnak megfelelően integritási ügynökség felállítása, melynek felelőssége a vagyonok, összeegyeztethetlenségek és lehetséges összeférhetlenségek ellenőrzése, valamint kötelező erejű határozatok meghozatala, melyek alapján visszatartó erejű szankciókat léptethet életbe.
3. A már elért fejlődésre építve magas szintű, korrupció gyanúját felvető ügyekben komoly, pártatlan nyomozások indítása.
4. A korrupció megelőzésére és megfékezésére irányuló további intézkedések fogantatása, különösen a helyi önkormányzatokban.”

A 2003/568/IB kerethatározat

7 A magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről szóló, 2003. július 22-i 2003/568/IB tanácsi kerethatározatnak (HL 2003. L 192., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 182. o.) az „Aktív és passzív korrupció a magánszektorban” című 2. cikke az (1) bekezdésének második franciabekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a következő szándékos magatartások bűncselekménynek minősüljenek, ha üzleti tevékenység folytatása során követik el azokat:

[...]

- bármilyen jogtalan előnyt kérése, vagy jogtalan előnynek vagy annak ígéretének az elfogadása közvetlenül vagy közvetítő útján, akár a maga, akár egy harmadik személy javára, magánszektorba tartozó jogalany vezetőjének vagy alkalmazottjának minőségében azért, hogy kötelességeit megszegve cselekedjék vagy tartózkodjon a cselekvéstől.”

8 Ezen kerethatározat „Büntetések és egyéb szankciók” című 4. cikke értelmében:

„(1) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. és 3. cikkben említett magatartást hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel büntesse.

(2) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett magatartást legalább egytől három évig terjedő szabadságvesztés-büntetéssel büntesse.

(3) Minden tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket alkotmányos szabályaival és elveivel összhangban annak biztosítására, hogy amennyiben a 2. cikkben említett magatartást természetes személy követte el meghatározott üzleti tevékenységgel kapcsolatban, e személyt adott esetben, legalább akkor, ha vezető beosztást töltött be az adott üzleti tevékenységbe tartozó vállalkozásban, átmenetileg eltiltsák ezen egyedi vagy hasonló üzleti tevékenység hasonló beosztásban vagy minőségben történő folytatásától, ha a bizonyított tények arra utalnak, hogy fennáll az aktív vagy passzív korrupció általi, beosztással vagy hivatallal való visszaélés nyilvánvaló kockázata.”

A nemzeti jog

A büntető törvénykönyv

- 9 A Cod penalnak (büntető törvénykönyv) a „Zsarolás” című 207. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„Aki jogtalan haszonszerzés végett mást arra kényszerít, hogy valamit a számára vagy más személy számára nyújtson, megtegyen, ne tegyen meg vagy eltűrjön [...], egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

- 10 E törvénykönyv „Passzív vesztegetés” című 289. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az a tisztviselő, aki a feladatai körébe tartozó cselekmény teljesítésével vagy végre nem hajtásával, felgyorsításával vagy késleltetésével kapcsolatban, vagy e feladatokkal ellentétben álló cselekmény végrehajtása során közvetlenül vagy közvetve, a saját maga vagy más személy javára jogtalanul pénzösszeget vagy egyéb juttatást kér vagy kap, vagy arra vonatkozó ígéretet fogad el, három évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel és az azon közfeladattól, szakmától vagy szakmai tevékenységtől való eltiltással büntetendő, amelynek gyakorlása során a cselekményt elkövette.

[...]”

- 11 Az említett törvénykönyv „Más személyek által elkövetett korrupciós és szolgálati bűncselekmények” című 308. cikkének szövege a következő:

„(1) A 289–292., 295., 297–300. és 304. cikk tisztviselőkre vonatkozó rendelkezéseit analógia útján alkalmazni kell az olyan személyek által vagy olyan személyekkel kapcsolatban elkövetett cselekményekre is, akik állandó vagy ideiglenes jelleggel, díjazás ellenében vagy anélkül a 175. cikk (2) bekezdésében említett természetes személy vagy jogi személy szolgálatában látnak el bármilyen feladatot.

[...]”

A büntetőeljárásról szóló törvénykönyv

- 12 A Cod de procedură penală (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) „*Ne bis in idem*” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Senki sem vonható büntetőeljárás alá és nem ítéltető el bűncselekmény elkövetése miatt, ha az adott személy ellen – még ha eltérő jogi minősítés alapján is – korábban jogerős büntetőítéletet hoztak.”

- 13 E törvénykönyvnek „Az eljárás folytatása a nyomozás újraindítása esetén” című 335. cikke a következőket írja elő:

„(1) Amennyiben a határozatot hozó ügyész felettese utólag megállapítja, hogy az eljárás megszüntetésének alapját képező körülmény nem állt fenn, a határozatot hatályon kívül helyezi és a nyomozás újraindítását rendeli el. A 317. cikk rendelkezései megfelelően alkalmazandók.

(2) Amennyiben olyan új tények vagy körülmények merülnek fel, amelyekből következően az eljárás megszüntetésének alapját képező körülmény megszűnt, az ügyész a határozatot visszavonja és a nyomozás újraindítását rendeli el.”

[...]

(4) A nyomozás újraindításának feltétele, hogy azt az előkészítő tanács bírása legfeljebb három napon belül megerősítse, ennek hiányában annak elrendelése hatálytalan. Az előkészítő tanács bírása indokolt határozattal, zárt ülésben, a gyanúsított vagy a vádlott beidézését követően, az ügyész részvételével határoz a nyomozás újraindítását elrendelő végzés jogszerűségéről és megalapozottságáról. A jogszerűen beidézett személyek távolléte nem akadályozza a megerősítés iránti kérelem elbírálását.

(4¹) Az előkészítő tanács bírása a megerősítés iránti kérelem elbírálása során a nyomozás újraindítását elrendelő végzés jogszerűségét és megalapozottságát a nyomozás iratanyagában foglalt iratok és információk, valamint bármely új benyújtott dokumentum fényében vizsgálja. Az előkészítő tanács bírásának határozata jogerős.

[...]”

A 78/2000. sz. törvény

- 14 A 2000. május 18-i Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție (a korrupciós cselekmények megelőzéséről, felderítéséről és büntetéséről szóló 78/2000. sz. törvény, *Monitorul Oficial al României*, I. rész, 2000. május 18-i 219. szám) 6. cikkének (1) bekezdése az alapszabály alkalmazandó változatában a következőket írja elő:

„A passzív vesztegetésnek (a büntető törvénykönyv 289. cikke szerinti), az aktív vesztegetésnek (a büntető törvénykönyv 290. cikke szerinti), a befolyással üzérkedésnek (a büntető törvénykönyv 291. cikke szerinti) és az aktív befolyással üzérkedésnek (a büntető törvénykönyv 292. cikke szerinti) bűncselekményét a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően kell büntetni. A büntető törvénykönyv 308. cikkének rendelkezései megfelelően alkalmazandók.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 15 GL, HS, JK, MT és PB (a továbbiakban: az alapeljárás feljelentői) a BX szövetkezet alkalmazottai. E szövetkezet tagjainak közgyűlése a szövetkezet elnökét, NR-t 2014. február 12-én elmozdította a tisztségéből.
- 16 E határozat ellen NR megsemmisítés iránti keresetet indított, amellyel összefüggésben NR-t ügyvéd képviselte, akinek javára NR 4400 euró összegű „sikerdíj” megfizetését vállalta. Mivel e keresetnek helyt adtak, NR-t visszahelyezték az említett társaság elnöki tisztségébe.

- 17 2015. április 30-án a BX szövetkezet ülést tartott, amelyen NR, az alapeljárás feljelentőit, valamint e társaság igazgatótanácsának más tagjai – nevezetesen AX, BD, CH, FX és LM – vettek részt. Az ülésen folytatott megbeszélésről e panaszosok egyike hangfelvételt készített.
- 18 A Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla, Románia), azaz a kérdést előterjesztő bíróság szerint NR az említett ülésen az alapeljárás feljelentőitől, mivel NR-nek az említett társaság elnöki tisztségéből való elmozdítására vonatkozó döntésben részt vettek, azt kérte, hogy „a jó viszony és az együttműködés légkörének a munkahelyen való visszaállításaért” fizessék meg a jelen ítélet 16. pontjában említett sikerdíjat, amelynek elmulasztása esetén megszünteti a munkaszerződésüket. NR, mivel a kérelmének nem tettek eleget, meghozta és aláírta az e szerződéseket megszüntető határozatokat.
- 19 GL, HS, JK, MT és PB ezt követően két feljelentést tett NR-rel szemben, az első 2015. június 8-án, a másodikat pedig 2015. június 26-án, az Inspectoratul de Poliție al Județului Olt (Olt megyei rendőrfelügyelőség, Románia), illetve a Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Craiova (országos korrupcióellenes igazgatóság – Craiova területi szolgálata, Románia) előtt, zsarolás, hivatali visszaélés és passzív vesztegetés bűncselekménye miatt, a büntető törvénykönyv 308. cikkével összefüggésben értelmezett 207., 297. és 289. cikke alapján.
- 20 Egyrészt az Olt megyei rendőrfelügyelőséghez benyújtott feljelentést a Parchet de pe lângă Tribunalul Oltnál (Olt megyei törvényszék mellett működő ügyészség, Románia) 2016. február 5-én 47/P/2016. hivatkozási számon vették nyilvántartásba.
- 21 Másrészt az országos korrupcióellenes igazgatóság – Craiova területi szolgálatahoz benyújtott feljelentés ügyét a Parchet de pe lângă Judecătoria Slatinához (slatinai helyi bíróság mellett működő ügyészség, Románia) tették át azzal az indokkal, hogy e feljelentés zsarolás bűncselekményére utaló, ezen ügyészség hatáskörébe tartozó valószínűsítő körülményeket tartalmaz. E feljelentést az említett ügyészségnél 2016. február 11-én vették nyilvántartásba, 673/P/2016. hivatkozási számon.

A 673/P/2016. sz. ügyben hozott intézkedésekről

- 22 2016. március 14-i végzésével a Parchet de pe lângă Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság mellett működő ügyészség) zsarolás bűncselekménye miatt a büntető törvénykönyv 207. cikke alapján *in rem* büntetőeljárást indított.
- 23 A nyomozó rendőrségi szerv, miután kihallgatta NR-t és az alapeljárás feljelentőit, jelentést készített, amelyben javasolta a 673/P/2016. sz. ügy megszüntetését. E szerv szerint, mivel NR a jelen ítélet 16. pontjában említett sikerdíj összegét nem a saját, hanem az ügyvédje javára követelte, meg kell állapítani, hogy NR a büntető törvénykönyv 207. cikke alapján nem követte el a zsarolás bűncselekményét.
- 24 A 673/P/2016. sz. ügyben eljáró ügyész a 2016. szeptember 27-i végzésével az előző pontban említett jelentés alapján elrendelte ezen ügy megszüntetését (a továbbiakban: szóban forgó megszüntető végzés).
- 25 Az alapeljárás feljelentőit nem támadták meg e végzést.

- 26 A Parchet de pe lângă Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság mellett működő ügyészség) főügyésze a 2016. október 21-i végzésével hatályon kívül helyezte a szóban forgó megszüntető végzést, és elrendelte az NR-rel szemben zsarolás bűncselekménye miatt folytatott büntetőeljárás újraindítását. A főügyész szerint, mivel ugyanezen tényállásra vonatkozóan a 47/P/2016. sz. ügyben nyomozás van folyamatban, és az már előrehaladott szakaszba ért, a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében a 673/P/2016. sz. ügyet át kell tenni a Parchet de pe lângă Tribunalul Olthoz (Olt megyei törvényszék mellett működő ügyészség) a 47/P/2016. sz. ügygel való egyesítés céljából.
- 27 A Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság, Románia) előkészítő tanácsa, amely elé az említett újraindítás megerősítése iránti kérelmet terjesztettek, a 2016. november 21-i végzésével elutasította e kérelmet azzal az indokkal, hogy az említett főügyész által hivatkozott igazolás nem felel meg a büntetőeljárás újraindítására vonatkozóan a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv 335. cikkében előírt kritériumoknak. A kérdést előterjesztő bíróság szerint a szóban forgó megszüntető végzés így jogerőre emelkedett.

A 47/P/2016. sz. ügyben hozott intézkedésekről

- 28 2016. február 9-i végzésével a Parchet de pe lângă Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék mellett működő ügyészség) büntetőeljárást indított NR ellen, akivel szemben a 2017. január 31-i vádirattal vádat emeltek a Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék, Románia) előtt a büntető törvénykönyvnek az e törvénykönyv 308. cikkének (1) bekezdésével és a 78/2000. sz. törvény 6. cikkével összefüggésben értelmezett 289. cikke alapján, passzív vesztegetés bűncselekménye miatt.
- 29 A Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék, Románia) előkészítő tanácsa a 2017. április 10-i végzésével megállapította az e bíróság előtti vádemelés jogszerűségét, és elrendelte az NR elleni, ítélet meghozatalára irányuló eljárás megindítását. Ami NR-nek a *ne bis in idem* elvének állítólagos megsértésére vonatkozó, arra alapított érvelését illeti, hogy ugyanezen tényállás már a 673/P/2016. sz. ügyben büntetőeljárás tárgyát képezte, és ezen ügyben a Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság) előkészítő tanácsa jogerős határozatot hozott, ezen előkészítő tanács lényegében megállapította, hogy a *ne bis in idem* elvének alkalmazása kívül esik az előkészítő tanácsok hatáskörén, következésképpen az ezen elv állítólagos megsértésére alapított kifogások csak az érintett ügy érdemi vizsgálata keretében vizsgálhatók.
- 30 A Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék) a 2018. november 19-i büntetőítélettel megalapozatlanság miatt szintén elutasította NR-nek a *ne bis in idem* elvének állítólagos megsértésére vonatkozó érvelését azzal az indokkal, hogy a szóban forgó megszüntető végzés nem tekinthető az ezen elv alkalmazhatóságát maga után vonó jogerős határozatnak, mivel e végzés elfogadását nem előzte meg az ügy érdemét érintő, részletes nyomozás.
- 31 A Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék) ezenkívül megállapította, hogy a 673/P/2016. sz. ügyben, mivel a büntetőeljárást *in rem* indították, tekintve, hogy állítólag nincsenek arra vonatkozó bizonyítékok, hogy egy adott személy elkövette a felrótt zsarolás bűncselekményét, NR büntetőjogi felelősségét nem vizsgálták meg. Következésképpen az NR ellen a 47/P/2016. sz. ügyben indított *in personam* büntetőeljárások nem minősültek a büntetőeljárások megismétlésének, így a *ne bis in idem* elve nem alkalmazható.

- 32 E körülményekre tekintettel, és megállapítva, hogy az utóbbi ügyben felvett bizonyítékokból egyértelműen kitűnik, hogy NR az alapügy feljelentőitől a jelen ítélet 16. pontjában említett sikerdíj összegének megfizetését kérte, a Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék) NR-t egy év négy hónap felfüggesztett szabadságvesztés-büntetésre és mellékbüntetésként ugyanilyen időtartamra az azon közfeladattól, szakmától vagy szakmai tevékenységtől való eltiltásra ítélte, amelynek gyakorlása során a felrótt cselekményt elkövette.
- 33 A Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla) a 2020. október 20-i 1207/2020. sz. büntetőítéletével helyt adott az NR által a jelen ítélet 30. pontjában említett ítélettel szemben benyújtott fellebbezésnek. E bíróság megállapította, hogy megsértették a *ne bis in idem* elvét, mivel a 47/P/2016. sz. ügyben hozott, büntetőeljárás megindítására vonatkozó határozat ugyanarra a személyre és ugyanazon tényállásra vonatkozott, mint a 673/P/2016. sz. ügy. Ezenkívül a két ügy alapjául szolgáló feljelentések tartalma azonos, az összegyűjtött bizonyítékok hasonlóak, és a 673/P/2016. sz. ügyet amiatt szüntették meg jogerősen, hogy a szóban forgó megszüntető végzés jogerőre emelkedett, mivel a Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság) előkészítő tanácsa elutasította a büntetőeljárás újraindításának megerősítése iránti kérelmet. A Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla) ezért hatályon kívül helyezte a fent említett ítéletet, és elrendelte a 47/P/2016. sz. ügyben indított büntetőeljárás megszüntetését.
- 34 A Parchet de pe lângă Curtea de Apel Craiova (a craiovai ítélőtábla mellett működő ügyészség) ezen 1207/2020. sz. ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be az Înalta Curte de Casație și Justiție-hez (legfőbb semmítő- és ítélőszék, Románia).
- 35 Ezen utóbbi bíróság a 2021. szeptember 21-i büntetőítéletében helyt adott a fellebbezésnek, hatályon kívül helyezte az említett ítéletet, és az ügyet újbóli vizsgálat céljából visszautalta a Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla) elé, lényegében azzal az indokkal, hogy az tévesen állapította meg a *ne bis in idem* elvének alkalmazhatóságát, és ebből következően a 47/P/2016. sz. ügyben a büntetőeljárás megszűnését. Az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék), miután megállapította, hogy a szóban forgó megszüntető végzéssel az alapügy feljelentői által NR ellen a zsarolás bűncselekménye miatt tett feljelentés tárgyában folyamatban lévő ügyet megszüntették, úgy ítélte meg, hogy mivel e végzést nem előzte meg a 673/P/2016. sz. ügy érdemére vonatkozó értékelés, és azt nem indokolták megfelelően, e végzés nem tekinthető a büntetőjogi felelősségre vonhatóság megszűnését eredményező határozatnak.
- 36 Ezen új vizsgálat keretében a kérdést előterjesztő bíróságban az a kérdés merült fel, hogy az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló körülmények között hogyan kell értelmezni a *ne bis in idem* elvét a Charta 50. cikke értelmében. A kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy a jelen ügyben a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” és társai ítélet (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393) alapjául szolgáló ügghöz hasonlóan alkalmazni kell a Charta 50. cikkét, mivel az alapügy tárgyát képező nemzeti szabályozás a 2006/928 határozat mellékletében szereplő értékelési kritériumok – pontosabban az első ilyen kritérium – teljesítésére irányul.
- 37 E körülmények között a Curtea de Apel Craiova (craiovai ítélőtábla) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:
- „Ügy kell-e értelmezni a [Charta] 50. cikkében garantált [*ne*] *bis in idem* elvét [a 2006/928 határozatban] meghatározott kritériumok teljesítésének Romániát terhelő kötelezettségeivel összefüggésben, hogy az ügyészség által az adott ügy alapvető bizonyítékainak gyűjtését követően

hozott eljárást megszüntető határozat kizárja ugyanazzal a személlyel szemben, azonos cselekmény alapján – még ha az eltérő jogi minősítéssel is rendelkezik – további büntetőeljárás lefolytatását, amennyiben jogerőre emelkedik, kivéve azon esetekben, amelyekben megállapítást nyer, hogy nem állt fenn az eljárás megszüntetésének alapját képező körülmény, vagy olyan új tények vagy körülmények merültek fel, amelyekből következően a megszüntetés alapját képező körülmény megszűnt?”

A Bíróság hatásköréről

- 38 A román kormány úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet elfogadhatatlanság miatt el kell utasítani, mivel a Charta 50. cikke a jelen ügyben nem alkalmazható, tekintve, hogy az uniós jog végrehajtására vonatkozó, a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett helyzet nem áll fenn. E kormány véleménye szerint ugyanis a kérdést előterjesztő bíróság tévesen hivatkozott a 2006/928 határozat mellékletében szereplő értékelési kritériumokra, valamint a 2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” és társai ítélet (C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393) 158., 159. és 172. pontjára a Charta alkalmazhatóságának igazolása érdekében, hiszen ezen értékelési kritériumokat azon hiányosságok miatt határozták meg, amelyeket a Bizottság Romániának az Unióhoz csatlakozását megelőzően „állapított meg”, különösen az igazságszolgáltatás és a korrupció elleni küzdelem területét érintően. E körülmények között – különösen a 2019. november 19-i TSN és AKT ítéletből (C-609/17 és C-610/17, EU:C:2019:981, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) eredő ítélkezési gyakorlatra tekintettel – meg kell állapítani, hogy a *ne bis idem* elvének védelméhez kapcsolódó szempont nem tartozik a Charta hatálya alá, így az alapügy tárgyát képező helyzet nem értékelhető a Charta rendelkezéseire, és különösen annak 50. cikkére tekintettel.
- 39 Ami a román kormánynak a jelen ítélet előző pontjában említett érvelését illeti, amely valójában a Bíróság döntéshozatali hatáskörére vonatkozik, emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 19. cikk (3) bekezdésének b) pontjából és az EUMSZ 267. cikk első bekezdéséből az következik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára az uniós jog értelmezésére vagy az uniós intézmények jogi aktusainak érvényességére vonatkozó kérdésekben.
- 40 E tekintetben arra is emlékeztetni kell, hogy a tagállamok fellépését illetően a Charta alkalmazási körét a Charta 51. cikkének (1) bekezdése határozza meg, amelynek értelmében a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban címzettjei, amennyiben az uniós jogot hajtják végre, és e rendelkezés megerősíti a Bíróság azon állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi helyzetre alkalmazni kell, ezeken kívül azonban nem. Ha azonban valamely jogi tényállás nem tartozik az uniós jog alkalmazási körébe, a Bíróság annak elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel, a Charta esetleg hivatkozott rendelkezései pedig önmagukban nem alapozhatják meg e hatáskört (2023. szeptember 14-i Volkswagen Group Italia és Volkswagen Aktiengesellschaft ítélet, C-27/22, EU:C:2023:663, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból kitűnik, hogy a kérdést előterjesztő bíróságnak a Tribunalul Olt (Olt megyei törvényszék) 2018. november 19-i, a jelen ítélet 30. pontjában említett, azon ítéletével szemben benyújtott fellebbezéseket kell újból vizsgálnia, amely NR-t a büntető törvénykönyvnek a 308. cikkének (1) bekezdésével és a 78/2000. sz. törvény 6. cikkével összefüggésben értelmezett 289. cikke alapján passzív vesztegetés

miatt elítélte. Márpedig, amint azt a román kormány a tárgyaláson megerősítette, e nemzeti rendelkezések biztosítják a 2003/568 kerethatározatnak, pontosabban annak 2. és 4. cikkének a román jogrendbe való átültetését.

- 42 E körülmények között, és anélkül, hogy határozni kellene a 2006/928 határozat mellékletében szereplő értékelési kritériumok esetleges relevanciájáról, a jelen ügyben teljesül a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, az uniós jog végrehajtására vonatkozó feltétel. Így a Charta alkalmazandó az alapeljárásra.
- 43 Következésképpen a Bíróság hatáskörrel rendelkezik az előterjesztett kérdés megválaszolására.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 44 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködési eljárás keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő jogvita eldöntéséhez hasznos választ adjon. A Bíróságnak ebből a szempontból adott esetben át kell fogalmaznia a feltett kérdéseket (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 21-i Juan ítélet, C-164/22, EU:C:2023:684, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnő indokokra tekintettel annak érdekében, hogy a kérdést előterjesztő bíróság számára hasznos választ lehessen adni, meg kell állapítani, hogy e bíróság a kérdésével lényegében arra vár választ, hogy a *ne bis in idem* elvét, amelyet a Charta 50. cikke rögzít, úgy kell-e értelmezni, hogy valamely személyt ezen 50. cikk értelmében jogerősen felmentettnek lehet tekinteni az eljárást megszüntető, olyan végzés alapján, amelyet az ügyészség anélkül fogad el, hogy megvizsgálták volna az említett személynek a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának megvalósításáért büntetőjogilag felelős személyként fennálló jogi helyzetét.
- 46 A Charta 50. cikke szerint „[s]enki sem vonható büntetőeljárás alá és nem büntethető olyan bűncselekményért, amely miatt az Unióban a törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték”. Ily módon a *ne bis in idem* elve tiltja az e cikk értelmében vett büntető jellegű eljárások és szankciók halmozását ugyanazon tényállás miatt ugyanazon személlyel szemben (2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 A *ne bis in idem* elvének alkalmazása két feltételtől függ, nevezetesen egyrészt attól, hogy legyen egy korábbi jogerős határozat („*bis*” feltétel), másrészt pedig attól, hogy a korábbi határozat és a későbbi eljárások vagy határozatok ugyanarra a tényállásra vonatkozzanak („*idem*” feltétel) (2022. március 22-i bpost ítélet, C-117/20, EU:C:2022:202, 28. pont).

A „bis” feltételről

- 48 Ami a „bis” feltételt illeti, ahhoz, hogy valamely személyt úgy lehessen tekinteni, mint akivel szemben a Charta 50. cikke értelmében véve „jogerősen” büntetőítéletet hoztak, először is az szükséges, hogy a büntetőjogi felelősségre vonhatóság a nemzeti jognak megfelelően véglegesen megszűnjön. Az olyan határozat ugyanis, amely nemzeti szinten nem szünteti meg véglegesen a büntetőjogi felelősségre vonhatóságot, főszabály szerint nem képezheti eljárásjogi akadályát annak, hogy e személlyel szemben ugyanazon tényállás miatt adott esetben büntetőeljárás

induljon vagy folytatódjon (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2016. június 29-i Kossowski ítélet, C-486/14, EU:C:2016:483, 34. és 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 49 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy az a körülmény, hogy valamely határozatot ügyészség hozott, nem bír döntő jelentőséggel annak értékelése szempontjából, hogy e határozat véglegesen megszünteti-e a büntetőjogi felelősségre vonhatóságot. A Charta 50. cikke ugyanis az adott nemzeti jogrendszerben a büntető igazságszolgáltatásban részt vevő hatóság – mint az ügyészség – által hozott, a büntetőeljárást jogerősen megszüntető határozatokra is alkalmazandó, még ha az ilyen határozatokat bírósági közreműködés nélkül hozzák is meg, és nem is öltik bírósági határozat formáját (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2016. június 29-i Kossowski ítélet, C-486/14, EU:C:2016:483, 38. és 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 A jelen ügyben, amint az a jelen ítélet 25. és 27. pontjából kitűnik, egyrészt az alapeljárás feljelentői nem éltek a román jogban rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekkel a szóban forgó megszüntető végzés megtámadása érdekében, és másrészt az NR-rel szemben zsarolás bűncselekménye miatt folytatott büntetőeljárásnak a Parchet de pe lângă Judecătoria Slatina (a slatinai helyi bíróság mellett működő ügyészség) főügyésze által elrendelt újraindításának a megerősítése iránti kérelmet a Judecătoria Slatina (slatinai helyi bíróság) előkészítő tanácsa a 2016. november 21-i végzésével elutasította.
- 51 Úgy tűnik tehát – a kérdést előterjesztő bíróság által elvégzendő vizsgálat sérelme nélkül –, hogy a büntetőjogi felelősségre vonhatóság véglegesen megszűnt, és a szóban forgó megszüntető végzés jogerőre emelkedett.
- 52 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróságnak annak meghatározása érdekében, hogy NR a szóban forgó megszüntető végzés által jogerősen felmentettnek tekinthető-e, meg kell győződnie arról, hogy e végzést az ügy érdemére vonatkozó értékelést követően, nem pedig pusztán eljárási okokból fogadták el. Amint ugyanis arra a főtanácsnok az indítványának a 100. pontjában lényegében rámutatott, csak akkor tekinthető úgy, hogy a 673/P/2016. sz. ügy érdemi értékelésére vonatkozó feltételt e végzés teljesíti, ha ezen utóbbi tartalmaz az állítólagos bűncselekmény tényállási elemeire, így többek között NR – mint e bűncselekmény feltételezett elkövetője – büntetőjogi felelősségének elemzésére vonatkozó értékelést.
- 53 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ahhoz, hogy valamely személyt úgy lehessen tekinteni, mint akivel szemben a Charta 50. cikke értelmében véve „jogerősen” büntető ítéletet hoztak, meg kell bizonyosodni arról, hogy e határozatot az ügy érdemére vonatkozó értékelést követően hozták (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 14-i Bezirkshauptmannschaft Feldkirch ítélet, C-55/22, EU:C:2023:670, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Ezen értelmezést megerősíti egyrészt ezen 50. cikk szövege, mivel az „elítélésnek” és a „felmentésnek” az e rendelkezésben említett fogalma szükségképpen magában foglalja, hogy az érintett személy büntetőjogi felelősségét megvizsgálták, és hogy e tekintetben határozatot hoztak (2021. december 16-i AB és társai [Közkegyelem visszavonása] ítélet, C-203/20, EU:C:2021:1016, 57. pont).

- 55 Másrészt az említett értelmezés megfelel a bűncselekményt elkövető személyek büntetlenül maradásának elkerülésére irányuló jogszerű célnak, amely célkitűzés az EUSZ 3. cikk (2) bekezdésében előírt, belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló, olyan térség keretébe illeszkedik, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása (2021. december 16-i AB és társai [Közkegyelem visszavonása] ítélet, C-203/20, EU:C:2021:1016, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata szerint azt a megállapítást, hogy az ügy érdemét és különösen az érintett személy bűnösségét vagy ártatlanságát értékelték, megerősítheti az ezen ügyben folytatott eljárás előrehaladottsága. Amennyiben tehát az érintett elleni vádemeléssel megindították a büntetőeljárást, a sértettet meghallgatták, a bizonyítékokat az illetékes hatóság összegyűjtötte és megvizsgálta, és e bizonyítékok alapján indokolással ellátott határozatot hoztak, ezen információk alapján megállapítható az érdemi értékelés fennállása (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2019. július 8., Mihalache kontra Románia ítélet, CE:ECHR: 2019:0708JUD005401210, 98. §).
- 57 Ahhoz, hogy az ügy érdemére vonatkozó ilyen értékelést a határozat meghozatalára hivatott hatóság által elvégzettnek lehessen tekinteni, e hatóságnak meg kell vizsgálnia vagy elemeznie kell az ügy irataihoz csatolt bizonyítékokat, és értékelnie kell az érintett személynek a nyomozó szervek eljáráshoz vezető egy vagy több eseményben való részvételét annak meghatározása érdekében, hogy e személy „büntetőjogi” felelőssége bizonyított-e (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2019. július 8., Mihalache kontra Románia ítélet, CE:ECHR: 2019:0708JUD005401210, 97. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 58 Az Emberi Jogok Európai Bíróságának ezen ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy amennyiben az illetékes hatóság szankciót szabott ki az érdekeltnek felrótt magatartás következményeként, észszerűen feltételezhető, hogy az illetékes hatóság előzetesen értékelte az ügy körülményeit és az érintett magatartásának jogellenes jellegét (lásd továbbá ebben az értelemben: 2023. március 23-i Dual Prod ítélet, C-412/21, EU:C:2023:234, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy valamely tagállam igazságügyi hatóságainak a terheltet bizonyítékok hiányában jogerősen felmentő határozatát úgy kell tekinteni, mint amely az érintett ügy érdemi értékelésén alapul (lásd ebben az értelemben: 2006. szeptember 28-i Van Straaten ítélet, C-150/05, EU:C:2006:614, 60. és 61. pont).
- 60 A Bíróság azt is megállapította, hogy a büntetőeljárást a bizonyítékok elégtelensége miatt olyan nyomozást követően megszüntető végzést, amelynek során különböző bizonyítékokat gyűjtöttek össze és vizsgáltak meg, úgy kell tekinteni, mint amelyet az érintett ügy érdemére vonatkozó értékelést követően hoztak meg, mivel e végzés e bizonyítékok elégtelen jellegére vonatkozó végleges határozatot tartalmaz, és kizárja az ügy ugyanezen valószínűsítő körülmények alapján történő újbóli megindítását (lásd ebben az értelemben: 2014. június 5-i M ítélet, C-398/12, EU:C:2014:1057, 17. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy – amint arra a főtanácsnok az indítványának a 64. pontjában lényegében rámutatott – a Bíróság pontosította, hogy amennyiben valamely határozat a bizonyítékok hiányán vagy elégtelenségén alapul, annak megállapításához, hogy e határozat az érintett ügy érdemére vonatkozó értékelésén alapul, az is szükséges, hogy az említett határozat elfogadását részletes nyomozás előzze meg.

- 62 Ilyen részletes nyomozás hiányában ugyanis, amelynek keretében a különböző meglévő bizonyítékokat összegyűjtik és megvizsgálják, a büntetőeljárást megszüntető határozatot nem lehet úgy tekinteni, mint amelyet az érintett ügy érdemére vonatkozó értékelés előz meg. A Bíróság többek között megállapította, hogy a sértett és az esetleges tanú kihallgatásának elmaradása az ilyen részletes nyomozás hiányára utaló valószínűsítő körülménynek minősül (lásd ebben az értelemben: 2016. június 29-i Kossowski ítélet, C-486/14, EU:C:2016:483, 48., 53. és 54. pont).
- 63 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információkból kitűnik, hogy az ügyész a szóban forgó megszüntető végzés elfogadásához egy a végzéshez mellékelt, az NR-t és az alapeljárás feljelentőit kihallgató rendőri szerv által készített jelentést vett alapul, és többek között begyűjtött egy olyan CD-t, amely a BX szövetkezet közgyűlése 2015. április 30-i ülésének hangfelvételét tartalmazta. Ezen információk arra utalnak, hogy a vizsgálat során különböző bizonyítékokat gyűjtöttek össze és vizsgáltak meg, amelyeket érdemben értékelték. Mindazonáltal az ezen ülésen szintén részt vevő AX, BD, CH, FX és LM kihallgatásának hiánya arra utaló valószínűsítő körülménynek minősülhet, hogy nem vizsgálták meg NR-nek a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának megvalósításáért büntetőjogilag felelős személyként fennálló jogi helyzetét.
- 64 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell győződnie arról, hogy a szóban forgó megszüntető végzést megelőzte a 673/P/2016. sz. ügy érdemére vonatkozó értékelés, és hogy azt nem pusztán eljárási indokok alapján fogadták el.

A „idem” feltételről

- 65 Ami az „idem” feltételt illeti, magából a Charta ezen 50. cikkének a szövegéből következik, hogy az tiltja, hogy ugyanazon személyt ugyanazon bűncselekmény miatt többször eljárás alá vonják vagy szankcionálják (2023. március 22-i Generalstaatsanwaltschaft Bamberg [A *ne bis idem* elve alóli kivétel] ítélet, C-365/21, EU:C:2023:236, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 A Charta 50. cikke értelmében vett „jogerős” büntetőítélet meghozatala feltételezi az érintett személlyel szemben indított korábbi büntetőeljárást. E tekintetben a Bíróság már pontosította, hogy a *ne bis in idem* elve csak azokra a személyekre alkalmazandó, akiket valamely tagállamban jogerősen elítéltek (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2018. június 29-i AZ [Elfogatóparancs – Tanú] ítélet, C-268/17, EU:C:2018:602, 43. és 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság következetes ítélkezési gyakorlata szerint a Charta 50. cikke értelmében vett ugyanazon bűncselekmény fennállásának megítéléséhez az érintett személy jogerős felmentését vagy elítélését megalapozó történeti tényállásnak, azaz az egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő konkrét körülmények vagy magatartások együttesének azonossága minősül releváns szempontnak. E cikk tehát tiltja, hogy ugyanazon tényállás alapján különböző eljárásokban több büntető jellegű szankciót szabjanak ki (2023. október 12-i INTER CONSULTING ítélet, C-726/21, EU:C:2023:764, 72. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 68 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az is kitűnik, hogy az ugyanazon jogsértés fennállásának megállapítása szempontjából a tényállás nemzeti jog szerinti jogi minősítése vagy a védett jogi tárgy nem releváns, mivel a Charta 50. cikke által nyújtott védelem terjedelme nem változhat tagállamról tagállamra (2023. október 12-i INTER CONSULTING ítélet, C-726/21, EU:C:2023:764, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 69 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott magyarázatokból kitűnik, hogy bár a 47/P/2016. sz. ügyben passzív vesztegetés bűncselekménye miatt *in personam* büntetőeljárás indult NR ellen, a 673/P/2016. sz. ügyben zsarolás bűncselekménye miatt *in rem* büntetőeljárás indult.
- 70 Elöljáróban pontosítani kell, hogy a jelen ítélet 68. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatra tekintettel, amennyiben bizonyított, hogy e két ügy azonos tényállásra vonatkozott, az a körülmény, hogy az említett ügyekben a büntetőeljárások különböző bűncselekményekre vonatkoztak, nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy fennáll-e a Charta 50. cikke értelmében vett ugyanazon „bűncselekmény”.
- 71 Ezzel szemben az a körülmény, hogy a 673/P/2016. sz. ügyben, amely a szóban forgó megszüntető végzés elfogadásához vezetett, *in rem* büntetőeljárás indult, nem tekinthető irrelevánsnak ezen értékelés szempontjából, mivel a román kormány által a tárgyaláson előadott magyarázatokból kitűnik, hogy NR formálisan nem lett gyanúsított a 673/P/2016. sz. ügyben, és csak tanúként hallgatták ki.
- 72 Úgy tűnik tehát, hogy e kormány az azonos személy feltételére hivatkozik, amelyet az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben szereplő információk szerint sem a kérdést előterjesztő bíróság nem vont kétségbe, sem pedig az Înalta Curte de Casație și Justiție (legfőbb semmítő- és ítélőszék) a 2021. szeptember 21-i büntetőítéletben.
- 73 E tekintetben, amint arra a főtanácsnok az indítványának a 94. és 95. pontjában lényegében rámutatott, és amint az a jelen ítélet 54., 56. és 57. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, valamely személy csak akkor tekinthető „jogerős” büntetőítélet hatálya alatt álló személynek, ha az elfogadott határozatból egyértelműen kitűnik, hogy az e határozatot megelőző nyomozás során, függetlenül attól, hogy e nyomozást a nemzeti jog alapján *in rem* vagy *in personam* indították, megvizsgálták személynek a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának megvalósításáért büntetőjogilag felelős személyként fennálló jogi helyzetét, és az ügyészség által hozott megszüntető végzés esetén azt kizárták.
- 74 Ha nem ez a helyzet – amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia –, a szóban forgó megszüntető végzés nem képezheti akadályát annak, hogy NR ellen ugyanazon tényállás miatt újabb büntetőeljárást indítsanak.
- 75 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a *ne bis in idem* elvét, amelyet a Charta 50. cikke rögzít, úgy kell értelmezni, hogy valamely személyt ezen 50. cikk értelmében nem lehet jogerősen felmentettnek tekinteni az eljárást megszüntető, olyan végzés alapján, amelyet az ügyészség anélkül fogad el, hogy megvizsgálták volna e személynek a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának megvalósításáért büntetőjogilag felelős személyként fennálló jogi helyzetét.

A költségekről

- 76 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A *ne bis in idem* elvét, amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartájának 50. cikke rögzít,

a következőképpen kell értelmezni:

valamely személyt ezen 50. cikk értelmében nem lehet jogerősen felmentettnek tekinteni az eljárást megszüntető, olyan végzés alapján, amelyet az ügyészség anélkül fogad el, hogy megvizsgálták volna e személynek a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tényállásának megvalósításaért büntetőjogilag felelős személyként fennálló jogi helyzetét.

Aláírások